

Møns Klint

Møns Klint er et af de eneste bjerge, 128 m, i Danmark, og så er klinten lavet af fisk og skaldyr for millioner af år siden, som er skubbet op til overfladen og har overlevet alle kendte istiders erosion.

Nu står de hvide kridtklinter majestætisk og skærmer for vestenvinden for de uendeligt få, der opsøger spændende åbne ankerpladser i søgen efter naturens underværker. Men naturen er ikke statisk, hvilket ovenstående billede tydeligt viser med en af de uundgåelige sammenstyrtninger.

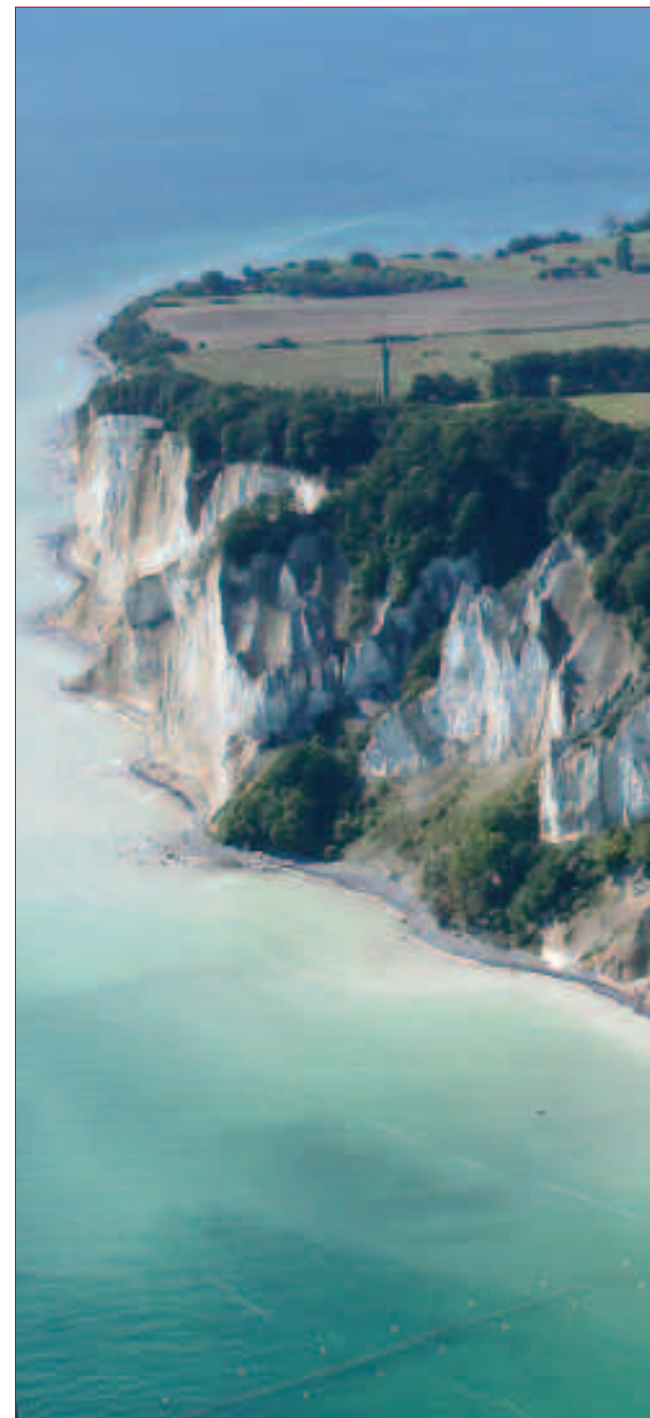
Vær opmærksom på bundgarn kysten rundt.

De lystsejlere, som ikke har set en solopgang ud for Møns Klint, har ikke levet fuldt og må foretage en "pilgrimsrejse" ved først givne lejlighed. Uanset man sejler andagtsfuldt forbi på en højsommerlig stille morgen eller har kastet anker udenfor de majestætiske kridtformationer, er det en helt speciel oplevelse at se en ny dag gry, når solen, verdens ældste gudebillede, stiger op af Østersøens blanke vand og kaster sine rød-mende morgenstråler ind over kridtklinten, som derefter indhylles i et purpuragtigt eventyrligt skær, som bliver lysere og lysere for med et at få hele klinten til at stråle krid-

tende hvidt, så det ligefrem skær i øjnene ovenpå nattens bløde tusmørke, hvor stjernerne oplyste cockpittet.

Verden fødes på ny, og det gør betragteren også, og man fyldes med en salig fred, som ingen præst kan frembringe i en kold og dyster kirke søndag morgen klokken ti, når samfundets få frelste mødes til nadver og mæsker sig i Jesus kød og blod i form af oblater og sur altervin som surrogat.

Nej, så er der en helt anden andagtsfuld stemning på skuden, når man ærbødigt hæver glasset med den livgivende morgendram, hvad enten det er lokalpatriotisk "Gammel

Dansk" eller feinschmeckerens italienske "Fernet-Branca", der glider ned i svælget og forbereder sjæl og legeme på en ny dags lyksagligheder.

Det er næsten det bedste at nyde Møns Klint udefra, for den er så uendelig smuk, men naturligvis må vi i land og få kridt og urgamle forstenede skaldyr mellem fingrene, og al-

le unger vil frydes ved at finde en forstenet blækspruttearm, det vi kalder "vættelys", eller et forstenet søpindsvin i nogle af de nyligen nedstyrtede kridtbunker.

At bestige den høje klint af de mange trappetrin efter at være gået i land med jollen giver sved på panden og hamrende hjerte hos bedseforældregenerationen, men det er anstrengelserne værd at kunne trave en tur i den lyse bøgeskov, som skovrider Hjalmar Lyman plantede for snart 150 år siden.

Møns Klint er en af Danmarks største turistattraktioner, og det har bestemt ikke gjort populariteten mindre, at der er etableret et spændende Geocenter Møns Klint, hvor udstillingen er opbygget som en 70 millioner års rejse gennem tiden.

Man kan naturligvis også ligge i den store Klintholm Havn, selv om det nærmest er et tysk feriecenter, og trave turen i strandkanten langs af klinten forbi fyret. Lidt for let - ikk'.